

De Ster

Lente in Japan, de bloeiende Kers

Mei 1957

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

57e JAARGANG

Nr 5

Redacteur:

RULON J. SPERRY,

President der Nederl. Zending.

Assistent:

A. D. JONGKEES

Zendingsfotograaf:

RINZE SCHIPPERS.

INHOUD:

	Blz.
Nogmaals Goed en kwaad	131
Een wonderbaar werk en een wonder	132
Onze Zonnehoek	143
De papegaai	146
Een uniek voorbeeld	150
In de Pas	151
Een Gouden Huwelijksfeest	155
Zingende stemmen	155
O.O.V. Conferentie	156
Ede in de rij der gemeenten opgenomen ...	157
Gebeurtenissen in de Zending	157
Aankomst en vertrek	158
Vluchtige gedachten	159
Ik heb U lief	160

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 1,25 PER KWARTAAL
GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

Nogmaals *Goed en kwaad*

hebben niets met geloof te maken

Een dezer dagen bereikte mij een briefje van een onzer lezers van de „Ster” uit Amsterdam, die naar aanleiding van boven aangehaald artikel, voorkomende in de Ster van april, blz. 124, het volgende opmerkt.

In het laatste nummer van „de Ster” staat op bladzijde 124 een artikel getiteld: Goed en Kwaad hebben niets met Geloof te maken. Hoe ik daarover heb nagedacht, ik kan het met deze uitspraak maar niet eens worden.

Naar mijn bescheiden mening is het GOEDE uit God en het KWAAD uit de Duivel. God wil dat wij het GOEDE zullen kiezen. — door dat te doen dienen wij God. — Dat is onze godsdienst, — ons geloof.

In plaats van niets met elkaar te maken te hebben zijn al deze zaken naar mijn mening onverbrekkelijk aan elkaar verbonden. — is de titel van het stukje en de inhoud ervan, voor zover deze direct verband houdt met de titel, ONJUIST.

Ik vind deze zaak van genoeg belang om U mijn afwijkende mening kenbaar te maken.

Tot zover de ingezonden brief.

Het deed mij veel genoegen dit protest te lezen, om meer dan één reden. In de eerste plaats omdat het bewijst, dat er onder de lezers van de „STER” zijn, die dit maandblad met aandacht lezen en over het gelezene nadenken. In de tweede plaats omdat het mij de gelegenheid schenkt op het gewraakte artikel terug te komen. Een protest als hier vermeld had ik namelijk verwacht en wel van meer dan één zijde.

Uitgaande van de vooropstelling: HET GOEDE IS UIT GOD EN HET KWAAD UIT DE DUIVEL, heeft de schrijver van de brief met wat hij verder zegt, volkomen gelijk. Maar de schrijver van dit artikel is van een ander standpunt uitgegaan, dat schriftuurlijk zeer wel is te verdedigen.

De Apostel Johannes, sprekende over het Woord (Jezus Christus.) zegt van Hem, dat Hij het waarachtige licht is, hetwelk verlicht een iegelijk mens komende in de wereld. Deze uitspraak wordt verduidelijkt in Leer & Verbonden: „Dat is het licht van Christus.....

en het licht dat schijnt, dat u licht geeft, is door Hem, die uw ogen verlicht, dat hetzelfde licht is dat uw verstand verheldert. Welk licht van Gods tegenwoordigheid uitgaat om de onmetelijke ruimte te vullen. (L. & V. 88: 7, 11, 12). En derhalve — zoals Johannes het zegt: een iegelijk mens verlicht komende in de wereld. Dus ook de dronkaard, over wie het gewraakte artikel spreekt. Wat zijn geloof was, weten wij niet. Het heeft er ook niets mee te maken. Want het licht, dat ieder mens, die in de wereld komt, verlicht, is... zijn geweten. En een geweten heeft ieder mens. ongeacht zijn geloof, tenzij hij het met een brandijzer heeft toegeschroeid.

A. D. Jongkees.

EEN WONDERBAAR WERK EN EEN WONDER

HOOFDSTUK 11

DE ZENDING VAN DE HEILIGE GEEST

Toen Johannes de Doper op 15 mei 1829 het Aäronische Priesterschap op Joseph Smith en Oliver Cowdery bevestigde, vertelde hij hun dat het Aäronische Priesterschap niet de macht omvatte om de handen op te leggen om de gave des Heiligen Geestes te verlenen, maar dat deze macht hun later zou worden verleend. Verder zeide hij, dat hij handelde onder leiding van Petrus, Jakobus en Johannes, die de sleutelen bezaten van het Priesterschap van Melchizedek, welk priesterschap naar hij zeide hun te bestemder tijd zou worden verleend. (Zie Parel van Grote Waarde, Joseph Smith 2: 70-72.)

In vervulling van Johannes' belofte en betrekkelijk kort na de eerste ordening verleenden Petrus, Jakobus en Johannes, apostelen van de Here Jezus Christus van ouds, aan Joseph Smith en Oliver Cowdery het Priesterschap van Melchizedek in de wildernis van Fayette in Seneca County in de Amerikaanse staat New York. O.a. gaf dit hogere priesterschap hun de beloofde macht van handoplegging voor de gave des Heiligen Geestes, die wij nu zullen bespreken.

Handoplegging voor de gave des Heiligen Geestes

Voor zover ons bekend is was er geen kerk op aarde, die het beginsel van handoplegging voor de gave des Heiligen Geestes leerde of toepaste toen Johannes de Doper aan Joseph Smith en Oliver Cowdery vertelde, dat het Aäronische Priesterschap die macht niet bezat. Niet alleen heeft Johannes de Doper duidelijk gezegd, dat dit een beginsel van het evangelie was, maar ook de Here heeft in verdere openbaringen aan de profeet Joseph Smith de waarheid van deze verklaring bevestigd.

In december 1830 zeide de Here tot de Profeet Joseph Smith

Maar nu geef Ik u een gebod, dat gij in water zult dopen — evenals de apostelen van ouds — en zij zullen de Heilige Geest ontvangen door handoplegging.”
(L. & V. 35:6.)

Een soortgelijke opdracht werd door de Here bij monde van de Profeet Joseph Smith gegeven aan een aantal ouderlingen der Kerk, en wel in maart 1831:

„Daarom geef Ik u een gebod, dat gij onder dit volk moet gaan, en tot hen zegt, zoals Mijn apostel van ouds, wiens naam Petrus was:
Geloofd in de naam van de Here Jezus Christus, Die op de aarde was, en Die komt, het Begin en het Einde;
Bekeert u en wordt gedoopt in de naam van Jezus Christus tot vergeving van zonden overeenkomstig het heilige gebod;

En wie dit ook doet, zal de gave des Heiligen Geestes ontvangen door het op-
leggen der handen van de ouderlingen der Kerk." (L. & V. 49 : 11-14.)

Vanaf de dag, waarop De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen werd opgericht, werden mensen als leden er van opgenomen door middel van de doop door onderdompeling voor de vergeving van zonden en handoplegging voor de gave des Heiligen Geestes. In de hierboven genoemde openbaring onderrichtte de Here de ouderlingen der Kerk bij monde van de Profeet Joseph Smith om onder het volk uit te gaan en hen te onderwijzen zoals Petrus van ouds had gedaan. Laat ons de Heilige Schriften onderzoeken om te zien wat Petrus het volk onderrichtte:

Op de dag van het Pinksterfeest, toen er een uitstorting van de Geest des Heren was, waren zij, die de prediking van Petrus gehoord hadden —

.....verslagen in het hart, en zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat zullen wij doen, mannen broeders?

En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in de naam van Jezus Christus tot vergeving van zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen;

Want u komt de belofte toe, en uw kinderen, en allen, die daar verre zijn, zo velen als er de Here, onze God, toeroepen zal." (Hand. 2 : 37-39.)

In welk opzicht verschilt dit onderricht van Petrus van hetgeen door Johannes de Doper aan Joseph Smith en Oliver Cowdery werd gegeven, en later door Petrus, Jakobus en Johannes aan hen, en in de openbaring van de Here aan de ouderlingen der Kerk bij monde van de Profeet Joseph Smith?

In dit Bijbelse verslag van Petrus' prediking ontbreekt alleen de uiteenzetting, dat de beloofde gave des Heiligen Geestes zal komen door handoplegging. Deze weglating is ongetwijfeld een onbewust iets of toe te schrijven aan de beknoptheid van het weergeven van deze gebeurtenis, want de Schriften zijn duidelijk genoeg in de verklaring, dat Petrus begreep, dat de Heilige Geest verleend werd door handoplegging. Dit blijkt uit het feit, toen Petrus deelnam aan de verordening om de Heilige Geest door handoplegging te verlenen aan hen, die door Filippus in Samaria gedoopt waren:

„En Filippus kwam af in de stad van Samaria, en predikte hun Christus.

En de scharen hielden zich eendrachtiglijk aan hetgeen van Filippus gezegd werd, dewijl zij hoorden en zagen de tekenen, die hij deed;

Want van velen, die onreine geesten hadden, gingen dezen uit, roepende met grote stem: en vele geraakten en kreupelen werden genezen.

En er werd grote blijdschap in die stad.

En een zeker man, met name Simon, was te voren in de stad plegende toverij, en verrukkende de zinnen des volks van Samaria, zeggende van zichzelf, dat hij wat groots was:

Welken zij allen aanhingen, van de kleine tot de grote, zeggende: Deze is de grote kracht Gods!

En zij hingen hem aan, omdat hij een lange tijd met toverijen hun zinnen verrukt had.

Maar toen zij Filippus geloofden, die het evangelie van het Koninkrijk Gods en van de naam van Jezus Christus verkondigde, werden zij gedoopt, beiden mannen en vrouwen.

En Simon geloofde ook zelf, en gedoopt zijnde, bleef gedurig bij Filippus; en ziende de tekenen en krachten, die er geschiedden, ontzette hij zich.

Als nu de apostelen, die te Jeruzalem waren, hoorden, dat Samaria het Woord Gods aangenomen had, zonden zij tot hen Petrus en Johannes;

Die afgekomen zijnde, baden voor hen, dat zij de Heilige Geest ontvangen mochten.

(Want Hij was nog op niemand van hen gevallen, maar zij waren alleenlijk gedoopt in de naam van de Here Jezus.)

Toen legden zij de handen op hen, en zij ontvingen de heilige Geest.

En als Simon zag, dat door de oplegging van de handen der apostelen de Heilige Geest gegeven werd, zo bood hij hun geld aan.

Zeggende: Geef ook mij deze macht, opdat, zo wie ik de handen opleg, hij de Heilige Geest ontvang.

Maar Petrus zeide tot hem: Uw geld zij met u ten verderve, omdat gij gemeend hebt, dat de gave Gods door geld verkregen wordt!” (Hand. 8: 5-20.)

Hoe kon deze waarheid nog duidelijker gezegd worden? Hoe verkregen de mensen het Woord Gods? Door gedoopt te worden! Waarom werden Petrus en Johannes naar hen gezonden? Omdat de mensen de Heilige Geest nog niet hadden ontvangen — zij waren alleen gedoopt in de naam van de Here Jezus! Waarom verleende Filippus hun de Heilige Geest niet? Vermoedelijk omdat hij alleen de bevoegdheid bezat om de verordeningen van het Aäronische Priesterschap te bedienen, evenals Johannes de Doper, die aan Joseph Smith en Oliver Cowdery zeide, dat het Aäronische Priesterschap „niet de macht omvatte van handoplegging voor de gave des Heiligen Geestes!”

Indien mensen zich deze eer zelf konden aanmatigen, zou Simon geen geld geboden hebben om deze macht te kopen, toen hij zag, dat de Heilige Geest verleend werd door het opleggen van de handen der Apostelen. Waarom hebben de Christelijke kerken tegenwoordig dit verheven beginsel los gelaten? Omdat ze de Schriften niet hebben begrepen, en zonder openbaring en het priesterschap van God zijnde, waren ze afhankelijk van hun eigen uitlegging van de Schriften voor leiding.

Een verkeerd begrepen tekst in de Schriften

De tekst, die vermoedelijk het verwarrendste was in deze aangelegenheid, was het gezegde van Jezus tot Nicodemus:

„Verwonder u niet, dat Ik u gezegd heb: Gijlieden moet wederom geboren worden. De wind blaast, waarheen hij wil, en gij hoort zijn geluid; maar gij weet niet, van waar hij komt, en waar hij heen gaat; alzo is een iegelijk, die uit de Geest geboren is.” (Joh. 3: 7-8.)

Men heeft hieraan de verklaring gehecht dat de Heilige Geest naar believen komt en gaat zonder enige handeling onzerzijds of het verichten van enige ceremonie, zoals handoplegging. In verband met het licht, dat ons gegeven wordt door reeds genoemde teksten, en dat

het tegenovergestelde bewijst, is er geen enkele rechtvaardiging voor een verklaring van deze aard. Het is waar, dat wij de Geest niet kunnen zien komen of gaan, evenmin als wij de wind zien, ofschoon wij zijn geluid kunnen horen en zijn beweging voelen. Maar wanneer de Heilige Geest door handoplegging op ons wordt bevestigd door iemand, die de bevoegdheid daartoe bezit, ook al kan Hij dan niet door het sterfelijk oog worden gezien, zullen Zijn werkingen waarneembaar zijn in het leven en het gedrag van de waardige ontvanger. Johannes de Doper begreep, dat de gave des Heiligen Geestes alleen verleend kon worden door middel van iemand, die de bevoegdheid bezat om die te bevestigen:

„.....Na mij komt. Die sterker is dan ik, Wie ik niet waardig ben, nederbukkende, de riem Zijner schoenen te ontbinden.

Ik heb ulieden wel gedoopt met water, maar Hij zal u dopen met de Heilige Geest.” (Markus 1 : 7-8.)

Indien de Heilige Geest naar willekeur op mensen zou nederdalen, welke noodzaak bestond er dan voor Jezus om Johannes te volgen en mensen met de Heilige Geest te dopen?

De mensen in Efeze ontvangen de Heilige Geest door handoplegging

Paulus begreep dat de Heilige Geest verleend werd door handoplegging:

„En het geschiedde, terwijl Apollos te Korinthe was, dat Paulus, de bovenste delen des lands doorreisde hebbende, te Efeze kwam; en enige discipelen aldaar vindende,

Zeide hij tot hen: Hebt gij de Heilige Geest ontvangen, als gij geloofd hebt? En zij zeiden tot hem: Wij hebben zelfs niet gehoord of er een Heilige Geest is.

En hij zeide tot hen: Waarin zijt gij dan gedoopt? En zij zeiden: In de doop van Johannes.

Maar Paulus zeide: Johannes heeft wel gedoopt de doop der bekering, zeggende tot het volk, dat zij geloven zouden in Degene, Die na hem kwam, dat is in Christus Jezus.

En die hem hoorden, werden gedoopt in de naam van de Here Jezus;

En als Paulus hun *de handen opgelegd had*, kwam de Heilige Geest op hen; en zij spraken met vreemde talen, en profeteerden.” (Hand. 19 : 1-6.)

Dit laat zien, dat Petrus en Johannes in Samaria en Paulus in Efeze volkomen overeenstemden, dat de Heilige Geest verleend moest worden door handoplegging. Paulus legt verder de nadruk op deze verordening:

„Daarom, nalatende het beginsel der leer van Christus, laat ons tot de volmaaktheid voortvaren; niet wederom leggende het fundament van de bekering van dode werken; en van het geloof in God,

Van de leer der dopen, en van de *oplegging der handen*, en van de opstanding der doden, en van het eeuwig oordeel.” (Hebr. 6 : 1-2.)

Gezien zal worden, dat dit fundament volledig in harmonie is met het evangelie, zoals in deze laatste dagen hersteld en zoals onderwezen door de Apostelen van ouds. Hoe kan er dan enige vraag bestaan? De

Apostelen werden door de Heiland Zelf onderwezen, en er kon geen inisverstand bestaan hebben. Zekere Apostelen des Heren werden in deze bedeling naar de aarde terugggezonden door de Here om in deze laatste dagen dezelfde beginselen opnieuw te vestigen, hetzelfde fundament en hetzelfde evangelie van Jezus Christus door middel van de Profeet Joseph Smith. Hoe is het dan mogelijk om zulk een belangrijk deel van het fundament van het evangelie van Christus weg te laten en toch nog gerechtvaardigd te zijn in de bewering Zijn evangelie te hebben? Wat zou gebeuren met een gebouw als men één zijde van het fundament zou weglaten? De Apostelen begrepen ten volle, dat er mensen zouden komen, die zich onder het volk zouden begeven met een leer van hun eigen opvattingen en de door hen verkondigde leerstellingen zouden veranderen. De mensen werden voor zulke valse leraars gewaarschuwd:

„Een iegelijk, die overtreedt, en niet blijft in de leer van Christus, die heeft God niet; die in de leer van Christus blijft, deze heeft beiden de Vader en de Zoon. Indien iemand tot ulieden komt, en deze leer niet brengt, ontvang hem niet in huis, en zegt tot hem niet: Wees gegroet!” (II Joh. 9-10.)

Persoonlijkheid en zending van de Heilige Geest

Nadat wij het beginsel van handoplegging voor de gave des Heiligen Geestes beschouwd hebben, zal het juist zijn om de gaven en werkingen van de Heilige Geest nader in ogeschouw te nemen:

„Indien gij Mij liefhebt, zo bewaart Mijn geboden.

En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid,

Namelijk de Geest der waarheid, Die de wereld niet kan ontvangen; want zij ziet Hem niet, en kent Hem niet; maar gij kent Hem; want Hij blijft bij ulieden, en zal in u zijn.....

Maar de Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn naam, Die zal u alles leren en zal u indachtig maken alles, wat Ik u gezegd heb.” (Joh. 14 : 15-17, 26.)

„Doch Ik zeg u de waarheid: Het is u nut, dat Ik wegga; want indien Ik niet wegga, zo zal de Trooster tot u niet komen; maar indien Ik heenga, zo zal Ik Hem tot u zenden.....

Nog vele dingen heb Ik u te zeggen, doch gij kunt die nu niet dragen.

Maar wanneer Die zal gekomen zijn, namelijk de Geest der waarheid, Hij zal u in al de waarheid leiden; want Hij zal van Zichzelf niet spreken, maar zo wat Hij zal gehoord hebben, zal Hij spreken, en de toekomende dingen zal Hij u verkondigen.

Doe zal Mij verheerlijken; want Hij zal het uit het Mijne nemen, en zal het u verkondigen.” (Joh. 16 : 7, 12-14.)

Er zijn enige fundamentele waarheden, die wij leren uit deze woorden van de Heiland:

1. Dat Hij, Zijn Vader en de Heilige Geest drie afzonderlijke persoonlijkheden zijn, en dat de eenheid van Hen, waarover in de Schriften wordt gesproken, slechts een eenheid van oogmerk en verlangen is; waarom zou Jezus anders tot Zijn Vader bidden, en beloven dat de

Vader een andere Trooster zou zenden. Er kan niet van een „andere” worden gesproken tenzij er reeds een is. Jezus is de ene Trooster, en Hij zal gewis niet tot Zichzelf bidden met de smeekbede dat Hij (Hij-zelf) Zichzelf zou zenden als „een andere Trooster.”

2. Dat de Heilige Geest een mannelijk persoon is. Let er op hoe dikwijls Jezus in bovenstaande aanhalingen spreekt van „Hij” en „Hem” aangaande de Heilige Geest. Hij is een mannelijk persoon van geest, zoals ook Jezus was voordat Hij uit de Maagd Maria werd geboren. Let op Jezus’ eigen woorden:

„Ik heb U verheerlijkt op de aarde; Ik heb voleindigd het werk, dat Gij Mij gegeven hebt om te doen;

En nu verheerlijk Mij, Gij Vader! bij Uzelf, met de heerlijkheid, die Ik bij U had, eer de wereld was.” (Joh. 17 : 4-5.)

„Eer de wereld was” was Jezus met de Vader en deelde Hij Zijn heerlijkheid. Maar tot dat Hij op deze aarde geboren werd, was Hij een persoonlijkheid van geest. En toen Jezus dit lichaam van geest had, vormde Hij deze aarde onder de leiding van Zijn Vader. (Zie Joh. 1 : 1-14.) Eveneens heeft de Heilige Geest met Zijn lichaam van geest Zijn verantwoordelijkheid ontvangen als het derde lid van de Godheid, en deze verantwoordelijkheid is die van de Trooster. Hoewel Jezus niet uiteenzet waarom Hij en de Heilige Geest niet te zamen op aarde konden verblijven en dienen, maakt Hij niettemin dit feit duidelijk:

„.....Het is u nut, dat Ik wegga; want indien Ik niet wegga, zo zal de Trooster tot u niet komen.....” (Joh. 16 : 7.)

Toen Nephi door de geest des Heren de droom werd getoond, die zijn vader had gezien, vroeg Nephi hem de uiteenzetting er van:

„En toen ik de boom had gezien, zeide ik tot de Geest: Ik zie, dat Gij mij de boom hebt getoond, die allerkostelijkst is.

En Hij zeide tot mij: Wat verlangt gij?

En ik zeide tot Hem: De verklaring hiervan te kennen — want ik sprak tot Hem, gelijk een mens spreekt, want ik zag, dat Hij in de gedaante van een mens was; toch wist ik, dat het de Geest des Heren was; en Hij sprak tot mij, zoals de ene mens spreekt tot de andere.” (1 Nephi 11 : 9-11.)

3. De derde belangrijke waarheid, die wij leren is: Dat de *gave* des Heiligen Geestes niet tot de wereld komt, maar alleen diegenen ten deel valt, aan wie deze gave verleend is door handoplegging, verricht door hen, die tot deze bevoegdheid geordend zijn: (Zie „Beperkte werkingen van de Heilige Geest zonder handoplegging” in ditzelfde hoofdstuk.)

„En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid.

Namelijk de Geest der waarheid, Die de wereld niet kan ontvangen; want zij ziet Hem niet, en kent Hem niet; maar gij kent Hem; want Hij blijft bij ulieden, en zal in u zijn.” (Joh. 14 : 16-17.)

4. Nog een andere belangrijke waarheid, die wij leren, is dat het ontvangen van de Heilige Geest ons in staat stelt de waarheden van de geest te begrijpen:

„Nog vele dingen heb Ik u te zeggen, maar gij kunt die nu niet dragen.

Maar wanneer Die zal gekomen zijn, namelijk de Geest der waarheid, Hij zal u in al de waarheid leiden; want Hij zal van Zichzelf niet spreken, maar zo wat Hij zal gehoord hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen.

Die zal Mij verheerlijken; want Hij zal het uit het Mijne nemen, en zal het u verkondigen.” (Joh. 16 : 12-14.)

Hoe de Heilige Geest werkzaam is

Daar de Heilige Geest een persoon van geest is in de gedaante van een mens (Zie I Nephi 11 : 11) en derhalve in Zijn persoonlijkheid bepaald is tot een zekere ruimte, wordt dikwijls de vraag gesteld: Hoe kan Hij een Trooster zijn voor allen die de handoplegging ontvangen hebben voor de gave des Heiligen Geestes, daar zij onder alle natiën verspreid zijn?

Het volgende voorbeeld kan ons helpen om te verklaren hoe dit mogelijk kan zijn: De zon is miljoenen kilometers van de aarde verwijderd; de zon heeft definitieve afmetingen, en toch zeggen wij als de stralen van de zon in de morgen door onze ramen komen: De zon staat in de kamer. Een soortgelijke opmerking kan ook worden geuit door iemand, die duizenden kilometers van ons verwijderd is. Toch is het duidelijk dat geen van de twee geheel juist is, want de zon blijft miljoenen kilometers ver weg. Alleen de invloed, die van de zon uitgaat, bevindt zich in onze kamer.

Het is niet logisch om aan te nemen, dat iets, wat door God geschapen is, hoe wondervol dat ook moge zijn, in macht of invloed de Schepper Zelf zou kunnen evenaren. Waarom is er dan iets onredelijks of moeilijks in om te begrijpen, als wij aannemen, dat ook geestelijke macht en invloed en zelfs inlichtingen, zoals Jezus beloofde dat de Heilige Geest of Trooster zou overbrengen, van Hem kunnen uitgaan en door ons ontvangen worden, ook al is Hij als een persoon ver van ons?

De radio van onze moderne tijd zal ons helpen om dit verschijnsel duidelijk te maken. De menselijke stem kan in een oogwenk rondom de aarde gaan door middel van de macht, die God geschapen heeft. Hoe groot zijn dan de mogelijkheden voor de werkingen of de bediening van de Heilige Geest, Gods middel om Zich in verbinding te stellen met diegenen, die „niet van de wereld” zijn, maar aan wie de belofte van de Heilige Geest gegeven is door iemand, die daartoe de goddelijke bevoegdheid bezit?

Zending van de Heilige Geest

„.....Die zal u alles leren, en zal u indachtig maken alles, wat Ik u gezegd heb.”
(Joh. 14 : 26.)

„.....Die zal van Mij getuigen.” (Joh. 15 : 26.)

„.....Hij zal u in al de waarheid leiden en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen.

.....Hij zal het uit het Mijne nemen, en zal het u verkondigen.” (Joh. 16 : 13-14.)

„.....zal de wereld overtuigen van zonde, en van gerechtigheid, en van oordeel.” (Joh. 16 : 8.)

„Want de Heilige Geest zal u in die uren leren, hetgeen gij spreken moet.” (Lukas 12 : 12.)

„Maar gij zult ontvangen de kracht des Heiligen Geestes, Die over u komen zal” (Hand. 1 : 8.)

„.....de Geest onderzoekt alle dingen, ook de diepten Gods.” (I Cor. 2 : 10.)

„.....Alzo weet ook niemand hetgeen Gods is, dan de Geest Gods.” (I Cor. 2 : 11.)

„Deze Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn.” (Rom. 8 : 16.)

„Maar de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid”. (Gal. 5 : 22.)

„En degenen, die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: in Mijn naam zullen zij duivelen uitwerpen; met nieuwe tongen zullen zij spreken; Slangen zullen zij opnemen; en al is het, dat zij iets dodelijks zullen drinken, het zal hun niet schaden; op zieken zullen zij de handen leggen, en zij zullen gezond worden.” (Markus 16 : 17-18.)

„En er is verscheidenheid der gaven, doch het is dezelfde Geest

Maar aan een iegelijk wordt de openbaring des Geestes gegeven tot hetgeen oorbaar is.

Want dezen wordt door de Geest gegeven het woord der wijsheid, en een ander het woord der kennis, door dezelfde Geest;

En een ander het geloof door dezelfde Geest; en een ander gaven der gezondmakingen door dezelfde Geest;

En een ander de werkingen der krachten; en een ander profetie; en een ander onderscheidingen der geesten; en een ander meniglei talen; en een ander uitlegging der talen;

Doch deze dingen alle werkt een en dezelfde Geest, delende aan een iegelijk in het bijzonder, gelijkterwijs Hij wil.” (I Cor. 12 : 4, 7-11.)

Al deze gaven en werkingen van de Geest behoren in de ware Kerk, en de getrouwe leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen hebben die in rijke mate ondervonden. sedert de organisatie der Kerk op 6 april 1830.

Beperkte werkingen van de Heilige Geest zonder handoplegging

Op grond van de openbaringen, door de Here in deze bedeling gegeven aan Joseph Smith en Oliver Cowdery, en uit de verslagen van de Schriften is het zeer duidelijk dat de gave des Heiligen Geestes alleen verleend wordt door handoplegging, verricht door diegenen, die de hemelse bevoegdheid van God bezitten. Niettemin dienen wij in te zien, dat de Heilige Geest het middel is, waardoor God en Zijn Zoon Jezus Christus Zich in verbinding stellen met mensen op aarde, tenzij de boodschap van voldoende belang is om het zenden van hemelse boodschappers te rechtvaardigen, of om die over te brengen door een persoonlijk bezoek, zoals het geval was in enkele ervaringen van Joseph Smith. Vandaar de belofte van Moroni, waarnaar wij reeds verwezen hebben, dat aan alle mensen, tot wie het Boek van

Mormon zou komen en die God de Eeuwige Vader in de naam van Christus met een oprecht hart en geloof in Christus zouden vragen, de waarheid er van geopenbaard zou worden door middel van de macht des Heiligen Geestes. Aldus verlicht de Heilige Geest hun verstand en doet hun de waarheid kennen, wanneer zij geloof in Christus hebben en oprecht zoeken, opdat zij de waarheid mogen vinden en gehoorzamen. Er bestaat echter geen belofte, dat de Heilige Geest zal blijven als een Trooster en Metgezel voor diegenen, tenzij zij de waarheid aannemen en gehoorzaamheid betonen aan de geboden.

In Zijn Bergrede heeft Jezus gezegd:

„Zalig zijn die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid; want zij zullen verzadigd worden.“ (Matth. 5 : 6.)

Jezus maakte dit zelfs nog duidelijker toen Hij de Nephieten op het Amerikaanse vasteland bezocht;

„En gezegend zijn allen, die hongeren en dorsten naar gerechtigheid, want zij zullen met de Heilige Geest worden vervuld.“ (III Nephi 12 : 6.)

In vervulling van deze beloften geeft de Heilige Geest, wanneer Gods dienstknechten uitgezonden worden om de waarheid te verkondigen, de mensen de waarheid van die leringen te kennen en brengt hen er toe die aan te nemen, als zij in hun hart oprecht naar gerechtigheid zoeken. En daarom was het ook de Heilige Geest, die de mensen op de dag van het Pinksterfeest, toen zij luisterden naar Petrus die Christus en Hem gekruisigd predikte, verslagen van hart maakte, zodat zij Petrus en de overige Apostelen vroegen: „Wat zullen wij doen, mannen broeders?“ (Hand. 2 : 37.)

„En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in de naam van Jezus Christus tot vergeving der zonden; en gij zult de *gave* des Heiligen Geestes ontvangen“. (Hand. 2 : 38).

Ofschoon zij de Heilige Geest ontvangen hadden om hen te overtuigen van de waarheid, zoals die door Petrus werd gepredikt, hadden zij echter de Heilige Geest niet als een *gave* ontvangen. Petrus bood de gelovigen de Heilige Geest aan, en die dag werden er ongeveer drie duizend zielen bij hun groep gevoegd door de doop. (Zie Hand. 2:41). De Apostel Paulus zeide:

„Hoe zullen zij dan Hem aanroepen in Wie zij niet geloofd hebben? En hoe zullen zij in Hem geloven, van Wie zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen, zonder die hun predikt?

En hoe zullen zij prediken, indien zij niet gezonden worden?.....

Zo is dan het geloof uit het gehoor, en het gehoor door het Woord Gods.“ (Rom. 10 : 14-15. 17.)

Wat is het, dat veroorzaakt dat mensen geloof hebben wanneer zij naar gerechtigheid zoeken en wanneer zij het Woord Gods horen van hen, die tot hen zijn gezonden? Dat zijn de werkingen van de Heilige Geest. Iedere ouderling in de Kerk weet hoe hij bidt, dat de Heilige Geest zal rusten op diegenen, aan wie hij in zijn zendingswerk het

woord van God zal verkondigen, opdat zij geloof zullen hebben om zich van hun zonden te bekeren en gedoopt mogen worden voor de vergeving hunner zonden en de gave des Heiligen Geestes ontvangen. Bij onze studie van de doop beschouwden wij de geschiedenis van Cornelius, de eerste niet-Jood, die door de doop tot de kudde van Christus werd toegelaten. Hij was een rechtvaardig man, „doende vele aalmoezen aan het volk, en God geduriglijk biddende”, zodat een engel van Gods tegenwoordigheid kwam en hem naar Petrus leidde, een dienstknecht van God, die hem zou vertellen wat hij moest doen. Toen moest de Here vervolgens Petrus voorbereiden om de verordeningen van het evangelie aan hem te bedienen door hem een visioen te tonen van allerlei viervoetige en wilde en kruipende dieren en de vogelen des hemels, die in een vat uit de hemel werden nedergelaten. Toen ontving Petrus het gebod om ze te slachten en te eten, op welk gebod hij antwoordde: „Geenszins, Here, want ik heb nooit gegeten iets, dat gemeen of onrein was.” En de stem zeide: „Hetgeen God gereinigt heeft zult gij niet gemeen maken.” (Zie Hand. 10 : 14-15.) Dit visioen werd driemaal aan Petrus getoond. Toen Petrus deze Cornelius ontmoet had en zij hun ervaringen aan elkander hadden verhaald:

„En Petrus, de mond opendoende, zeide: Ik verneem in der waarheid, dat God geen aannemer des persoons is;

Maar in allen volke is, die Hem vreest en gerechtigheid werkt, Hem aangenaam... Als Petrus nog deze woorden sprak, viel de *Heilige Geest* op allen, die het Woord hoorden.

En de gelovigen, die uit de besnijdenis waren, zo velen als er met Petrus waren gekomen, ontzetten zich, dat de gave des Heiligen Geestes ook op de heidenen [niet-Joden] uitgestort werd.

Want zij hoorden hen spreken met vreemde talen, en God groot maken. Toen antwoordde Petrus:

Kan ook iemand het water weren, dat dezen niet gedoopt zouden worden, die de Heilige Geest ontvangen hebben, gelijk als ook wij?

En hij beval, dat zij zouden gedoopt worden in de naam des Heren.....” (Hand. 10 : 34-35, 44-48.)

Uit het lezen van dit hoofdstuk blijkt, dat Petrus niet zozeer onder de indruk was van het feit, dat Cornelius een engel van God had gezien, en daarom waardig zou zijn voor de doop, als toen de Here toestond, dat de Heilige Geest op hem rustte. Hierdoor werd Petrus ten volle overtuigd, dat hij niets onrein of gemeen moest noemen, wat God gereinigt had. Voor zulk een belangrijke zending als deze schijnt voldoende rechtvaardiging te zijn dat de Here de Heilige Geest zou zenden als Zijn boodschapper om Petrus er van te overtuigen, dat deze man en zijn metgezellen waardig waren om gedoopt te worden.

De Geest van God of de Geest van Christus

Wij hebben de zending en werkingen van de Heilige Geest als het derde lid van de Godheid aan een beschouwing onderworpen, en aan-

gegeven dat de mensen de gave des Heiligen Geestes alleen deelachtig kunnen worden door gehoorzaamheid te betrachten aan de geboden des Heren en door handoplegging, verricht door diegenen, die de bevoegdheid hebben de verordeningen van het evangelie te bedienen. Jezus maakte het duidelijk, dat de wereld de Heilige Geest niet kan ontvangen. Die Hij beschreef als „de Geest der waarheid”:

„En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid,

Namelijk de Geest der waarheid, *Die de wereld niet kan ontvangen*; want zij ziet Hem niet, en kent Hem niet; maar gij kent Hem; want Hij blijft bij ulieden, en zal in u zijn.” (Joh. 14 : 16-17.)

Wij hebben ook gesproken over beperkte werkingen van de Heilige Geest, welke bepaald schijnen tot hen, die naar gerechtigheid zoeken en waar de Here de een of andere bijzondere boodschap wil overbrengen. In dergelijke gevallen komt de Heilige Geest echter niet als een gave, die met de persoon zal verblijven, zoals het geval is wanneer iemand de gave des Heiligen Geestes door handoplegging ontvangt. Nu kan de volgende vraag gesteld worden: Heeft de Here geen maatregelen getroffen om diegenen leiding en inspiratie te geven, die geen recht hebben om de gave des Heiligen Geestes te ontvangen? Wij antwoorden: Ja, de Here heeft dergelijke voorzieningen gemaakt. In de woorden van de Apostel Johannes:

„In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God.

Dit was in den beginne bij God.

Alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt, en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is.

In Hetzelve was het Leven, en het Leven was het Licht der mensen.

En het Licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.

Er was een mens, van God gezonden, wiens naam was Johannes.

Deze kwam tot een getuigenis, om van het Licht te getuigen, opdat zij allen door hem geloven zouden.

Hij was het Licht niet, maar was gezonden, opdat hij van het Licht getuigen zou.

Dit was het waarachtige Licht, Hetwelk verlicht een iegelijk mens, komende in de wereld.....

En het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als des Eniggeborenen van de Vader), vol van genade en waarheid.” (Joh. 1 : 1-9, 14.)

Het is dus een feit, dat Jezus alle dingen geschapen heeft, en dat Hij „het waarachtige Licht” was, „Hetwelk verlicht een iegelijk mens, komende in de wereld.” Aldus wordt geen van de kinderen van onze Vader in een geestelijke duisternis geboren. Dit moet ook zijn, hetgeen de Apostel Paulus in gedachten had:

„(Want de hoorders der wet zijn niet rechtvaardig voor God, maar de daders der wet zullen gerechtvaardigd worden;

Want wanneer de heidenen, die de wet niet hebben, van nature de dingen doen, die der wet zijn, dezen, de wet niet hebbende, zijn zichzelf een wet;

Vervolg op pag. 147

ONZE ZONNEHOEK

Bijlage van „De Ster” voor onze zonnige jeugd

De Lap

★

Overgenomen uit de „Regenboog” door Vera I. Hermans

Diep in een groot bos leefden er eens twee beertjes met hun vader en moeder. Pim en Bram heetten ze en ze waren altijd samen. Ze gingen elke morgen hand in hand naar de school van juffrouw Uil; ze gingen samen vissen in het meer, of zochten naar bramen of honing; ze sliepen in een bed met hun ruggetjes tegen elkaar, en als één van beiden een standje kreeg dan huilde de ander een deuntje mee. Het leven was goed in het bos en het leek wel of het allemaal altijd zo zou blijven. Maar op zekere dag gebeurde er iets.

Er kwam een nieuwe berenfamilie in het bos wonen. Twee grote beren en een kleintje. Dat is toch niets bijzonders, zal je zeggen. Toch wel. Het kleine beertje was helemaal wit en het had rode oogjes. Pim en Bram vonden het een raar geval. „Wat ben jij voor eentje”, vroegen ze. Het witte beertje dacht een tijdje na en zei toen: „Ik ben '... '... 'n albino en dat is iets héél bijzonders!”

Pim en Bram dachten er het hunne van, maar ze gaven het witte

beertje toch maar een poot, omdat ze hem diep in 'hun hart een beetje zelig vonden. Daarmee was de vriendschap gesloten. „Ik heet Bas“,

*Hij ging prompt op zijn
hoofd staan.*

zei de witte, „moet je kijken“. Hij ging prompt op zijn hoofd staan. „Laten we haasje over spelen“, stelde Pim voor, die ook wel van een beetje beweging hield. De hele verdere middag speelden ze in het bos en ze hadden zoveel plezier, dat zelfs de vogels in de bomen, die het anders zo druk met elkaar hebben, er schik in kregen. Het was al laat in de middag geworden toen de beertjes zo moe waren, dat ze erbij moesten gaan zitten. „Koud is het hier“, mompelde Bram na een tijdje. „Konden we maar een vuurtje maken“, zei zijn broertje. Bas knikte. Hij maakte een

bergje van dennennaalden, legde daar wat dunne takjes op en haalde toen twee steentjes uit zijn broekzak. Hij tikte met het eene steentje op het andere en de vonken vlogen er af. De broertjes zaten stil toe te kijken, ademloos van bewondering. Opeens begonnen de dennennaalden te branden en Bas wierp er gauw een paar dikkere takjes bij voordat hij zijn wonderbaarlijke steentjes weer in zijn zak stak. Nu werd het heerlijk warm en ze zaten een tijdlang dromerig in de vlammetjes te kijken. Bram neuriede zachtjes een berenliedje, maar hij hield daar plots mee op en schreeuwde: „Pim, je jas staat in brand!“ O, wat schrok dat beertje! Hij was veel te dicht bij het vuur gaan zitten en nu was er een heel stuk van zijn mooie bruine bontjas weggeschroeid. „Wat moet dat nou“, jammerde hij wanhopig.

„Laten we naar Pingeloe gaan“, stelde Brammetje voor“. Zij zal er wel raad op weten. Pingeloe was een duizendpoot, die de kost verdiende met naaien en borduren.

Omdat ze zoveel poten had kon ze dat sneller en beter dan wie ook en daarbij kwam dan nog dat Miebetje, de kruisspin, die al sinds jaar en dag bij haar inwoonde, als vergoeding daarvoor zoveel draad van hoogst fijne kwaliteit leverde als Pingeloe maar nodig had.

De duizendpoot was juist met een groot en moeilijk karwei bezig toen de beertjes kwamen aanhollen, maar zij legde direct haar naaiwerk goedig ter zijde, schoof haar brillette wat naar boven en boog zich voorover om de shade aan Pimmetjes jas te bekijken.

„Tja”, zei ze toen, „da’s niet mis”

„Tja”, zei ze toen, „da’s niet mis. Ik zou er natuurlijk een lap in kunnen zetten, maar ik heb geen bont in huis. „Ze zuchtte en krabbelde met een heleboel poten achter haar oor. „Neem maar een stuk van mijn jas” zei Basje grootmoedig. „Onder mijn arm bijvoorbeeld. Dat ziet toch niemand en U kunt er dan wel een ander lapje in-zetten”. „Een witte lap in een bruine jas zeker”, mompelde Bram en hij haalde zijn schouders op. Maar Bas liet zich niet zo gauw van de wijs brengen. „Met houtskool en een

beetje hars, kunnen we het gemakkelijk bijkleuren”, zei hij triomfante-lijk. Zo gezegd zo gedaan. Je zag er niets meer van toen het helemaal klaar was. Bas stond eerst nog een beetje beteuterd te kijken naar de kakelbonte lap, die Pingeloe in zijn witte bontjas had genaaid, maar toen klakte hij met zijn tong en begon een liedje te fluiten.

De broertjes bedankten hem wel duizend maal. Ze bedankten hem nog eens toen ze vlak bij huis waren, maakten een afspraak voor morgen en gingen naar binnen om te eten..

De volgende morgen riep hun vader beneden aan de trap: „Pim, Bram! Opstaan! We gaan zwemmen”. Dat was niet tegen dovemansoren gezegd. De beertjes waren dol op zwemmen en holden juichend achter hun vader het bos in naar het meer. Jongens wat een pret hadden ze,

die twee. Ze waren ook niet voor niets wasbeertjes. Toen weer terug naar huis, waar moeder de honingkoeken had klaargezet. „Eten!“ riep ze. Maar owee! Het water had de lap in Pimmetjes vacht weer wit gewassen en zijn vader, die achter hem liep, zag het direct toen hij het water uit zijn ogen gewreven had. „Pim“, riep hij streng, „kom eens gauw hier!“ Wat heb jij met je jas uitgehaald!“

Ze moesten het nu wel opbiechten. Hortend en stotend vertelden ze van hun spel, van het vuurtje en van het witte beertje, dat Bas heette. Gelukkig moest hun vader er om lachen. „Je had het eerlijk moeten vertellen“, zei hij toen. „En Bas is een fijne kerel. Dat is een vriend waar je op rekenen kunt!“

Opgelucht stapten de broertjes naast hun vader voort en ze namen zich heimelijk voor hun nieuwe vriendje in ere te houden.

(wordt vervolgd)

De Papegaai

door S. Franke.

Hier is dan Lor, de papegaai.
Hij zit zich te vervelen.
De hele artis rond hem heen
kan hem geen ziertje schelen.
Hij heeft zijn bakje boordevol
met zuurtjes en met nootjes:
hij morste stout met suikertjes
en met amandelbroodjes.
Wanneer je zegt: „dag zoete Lor“,
begint hij kwaad te grauwen.
Hij vraagt niet eens, die papegaai,
hem op zijn kop te krauwen.
Hij heeft genoeg van het gekijk
der dames en der heren
en steekt zijn kop, slaap zacht, slaap zacht,
diep in zijn groene veren.

Als die betonen het werk der wet geschreven in hun harten, hun geweten medegetuigende, en de gedachten onder elkander hen beschuldigende, of ook ontschuldigende.)" (Rom. 2 : 13-15.)

Wij zien dus, dat ook zelfs daar, waar de wet niet gegeven en begrepen wordt, door middel van dit licht, „Hetwelk verlicht een iegelijk mens, komende in de wereld", de mensen de „wet geschreven in hun harten" hebben, en dat hun geweten getuigt van hetgeen goed of verkeerd is.

De Profeet Joël moet ook van deze Geest gesproken hebben, toen hij zeide:

„En daarna zal het geschieden, dat Ik Mijn Geest zal uitgieten over alle vlees, en uw zonen en uw dochteren zullen profeteren; uw ouden zullen dromen dromen; uw jongelingen zullen gezichten zien;

Ja, ook over de dienstknechten, en over de dienstmaagden, zal Ik in die dagen Mijn Geest uitgieten.

En Ik zal wondertekene geven in de hemel en op de aarde; bloed en vuur, en rookpilaren.

De zon zal veranderd worden in duisternis, en de maan in bloed, eer dat die grote en vreselijke dag des Heren komt." (Joël 2 : 28-31.)

In een openbaring aan de Profeet Joseph Smith, gegeven op 22 september 1832 te Kirtland, Ohio, sprak de Here in deze woorden van deze Geest:

„Want gij moet leven bij ieder woord, dat de mond Gods uitgaat.

Want het woord des Heren is waarheid, en alles wat waarheid is, is licht, en alles wat licht is, is Geest, namelijk de Geest van Jezus Christus.

En de Geest geeft licht aan een ieder, die in de wereld komt; en de Geest verlicht een ieder gedurende zijn aardse bestaan, die naar de stem des Geestes luistert." (L. & V. 84 : 44-46.)

Drie maanden nadat de bovenstaande openbaring gegeven was, gaf de Here aanvullend licht over ditzelfde onderwerp in een openbaring aan Joseph Smith:

„Hij, Die naar omhoog opvoer, en beneden alles nederdaalde, omdat Hij alles omvatte, opdat Hij, het Licht der waarheid, in alle en door alle dingen mocht zijn;

Welke waarheid schijnt. Dit is het licht van Christus. Hij is eveneens in de zon, en is het licht der zon, en de macht, waardoor deze werd gemaakt.

Zo is Hij eveneens in de maan, en is het licht der maan en de macht, waardoor deze werd gemaakt;

Zo ook het licht der sterren, en de macht, waardoor ze werden gemaakt;

En eveneens de aarde, en de macht er van, namelijk de aarde, waarop gij staat.

En het licht, dat schijnt en u licht geeft, is door Hem, Die uw ogen verlicht, en het is hetzelfde licht, dat uw begrip verlevendigt;

Welk licht van de tegenwoordigheid Gods uitgaat om de onmetelijke ruimte te vervullen.

Het licht, dat in alle dingen is en alle dingen leven geeft, en dat de wet is, waardoor alle dingen worden bestuurd, namelijk de macht van God, Die op Zijn troon zit, Die in de boezem der eeuwigheid is, en Die in het midden aller dingen is." (L. & V. 88 : 6-13.)

In het naar voren brengen van de leringen van zijn vader Mormon heeft de profeet Moroni gezegd:

„Want ziet, de Geest van Christus is aan ieder mens gegeven, opdat hij het goede van het kwade moge onderscheiden; daarom toon ik u de wijze van oordelen; want alles, wat uitnodigt om het goede te doen, en overreedt in Christus te geloven, wordt door de macht en gave van Christus uitgezonden; daarom zult gij met volmaakte kennis kunnen weten, dat het van God is.” (Moroni 7 : 16.)

In een toespraak in de Tabernakel in Salt Lake City op 16 maart 1902 heeft President Joseph F. Smith gesproken over de werkingen van de Geest van God of de Geest van Christus, en het verschil tussen deze en de werking of de zending van de Heilige Geest. Hij zeide o.a.:

„Het is door de macht Gods, dat alle dingen gemaakt zijn, welke zijn gemaakt. Het is door de macht van Christus dat alle dingen bestuurd en op hun plaats gehouden worden, welke in het heelal bestuurd en op hun plaats worden gehouden. Het is de macht, die van de tegenwoordigheid van de Zoon van God uitgaat door middel van al de werken Zijner handen, die licht, kracht, begrip, kennis en een mate van intelligentie geeft aan alle kinderen der mensen, geheel in harmonie met de woorden in het boek Job: 'Zekerlijk de geest, die in de mens is, en de inblazing des Almachtigen, maakt henlieden verstandig.' Het is deze inspiratie van God, die uitgaat door al Zijn scheppingen, die de mensenkinderen licht geeft; en het is niets meer of minder dan de Geest van Christus, die het verstand verlicht, het begrip verlevendigt en de mensenkinderen aanspoort om het goede te doen en het verkeerde te vermijden, die het menselijke geweten leven schenkt en hem intelligentie geeft om tussen goed en kwaad te oordelen, en tussen licht en duisternis, goed en verkeerd.

Maar de Heilige Geest, Die getuigt van de Vader en de Zoon, Die de dingen des Vaders neemt en die aan mensen toont, Die getuigt van Jezus Christus en van de Eeuwige God, de Vader van Jezus Christus, en Die getuigenis geeft van de waarheid — deze Geest, deze Intelligentie wordt niet aan alle mensen gegeven, totdat zij zich van hun zonden bekeren en voor de Here waardig worden bevonden. Dan ontvangen zij de gave des Heiligen Geestes door handoplegging, verricht door hen, die van Godswegen de bevoegdheid ontvangen hebben om Zijn zegeningen op de hoofden der mensenkinderen te bevestigen. De Geest, van Wie gesproken wordt in hetgeen ik gelezen heb, is die Geest. Die niet zal ophouden met de kinderen der mensen te twisten, totdat zij in het bezit zijn gebracht van het grotere licht en de grotere intelligentie. Ofschoon iemand allerlei zonde en godslastering kan bedrijven, kan hij — indien hij het getuigenis van de Heilige Geest niet heeft ontvangen — vergeving ontvangen door zich van zijn zonden te bekeren, zich voor de Here te vernederen en in alle oprechtheid de geboden van God te gehoorzamen. En zo staat het ook beschreven: 'Het zal geschieden, dat een ieder, die zijn zonden verzaakt, en tot Mij komt, Mijn naam aanroept, Mijn stem gehoorzaamt, en Mijn geboden onderhoudt, Mijn aangezicht zal zien, en weten, dat Ik ben.' Hij zal vergeving en het grotere licht ontvangen; hij zal met God een plechtig verbond sluiten, ja, een verbond met de Almachtige door middel van God en een mede-erfgenaam met Jezus Christus. Als hij dan zal zondigen tegen het licht en de kennis, die hij heeft ontvangen, zal het licht, dat in hem was, duisternis worden, en ach, hoe groot zal die duisternis zijn! Dan en pas dan zal deze Geest van Christus, die iedere persoon verlicht, die in de wereld komt, ophouden met hem te strijden, en hij zal aan zijn eigen ondergang worden overgelaten.

Dikwijls wordt de vraag gesteld: Is er enig verschil tussen de Geest des Heren

gebezigd. Dikwijls noemen wij de Geest Gods wanneer wij de Heilige Geest en de Heilige Geest? Deze uitdrukkingen worden veelvuldig als synoniemen bedoelen; en op dezelfde wijze zeggen wij Heilige Geest als wij de Geest Gods bedoelen. De Heilige Geest is een lid van de Godheid en niet die invloed, die iedere persoon verlicht, die in de wereld komt. Het is de Geest Gods, die door Christus tot de wereld uitgaat en iedere persoon verlicht, die in de wereld komt, en die met de kinderen der mensen strijdt en dat blijft doen, totdat die hun een kennis der waarheid brengt en het bezit van het grotere licht en getuigenis van de Heilige Geest. Indien hij echter dat grotere licht ontvangt en dan er tegen zondigt, zal de Geest Gods niet langer met hem strijden en de Heilige Geest zal Zich geheel aan hem onttrekken. Dan zal hij de waarheid vervolgen, het bloed van de onschuldigen zoeken en niet terugdeinzen voor enige overtreding, alleen voor zoverre hij de straffen der wet vreest, die als een gevolg van de overtreding op hem van toepassing zijn". (Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, Vijfde Uitgave, blz. 66-68).

Nephi zag hoe de Geest Gods rustte op een man, van wie wij geloven dat hij Columbus was, en hem naar Amerika leidde:

„En ik keek en zag onder de volkeren een man, die door vele wateren van het nageslacht van mijn broeders was gescheiden. *En ik zag, dat de Geest Gods op de man nederdaalde en op hem inwerkte*, en hij ging over de vele wateren naar de nakomelingen mijner broeders, die in het beloofde land waren." (I Nephi 13:12.)

Columbus had de handoplegging voor de gave des Heiligen Geestes niet ontvangen, maar de tijd was aangebroken, zoals door Nephi ruim twee duizend jaren tevoren gezien, dat het Amerikaanse land, dat God voor de ogen van andere natiën had verborgen (Zie II Nephi 1:8), voorbereid moest worden om de herstelling van het evangelie van Jezus Christus te ontvangen.

Een dergelijke belangrijke zending schijnt een bijzondere inspiratie van de Here te vereisen, daar Nephi gezegd heeft, dat hij „zag, dat de Geest Gods op de man nederdaalde en op hem inwerkte." President Joseph F. Smith heeft gezegd, zoals wij in het bovenstaande hebben aangehaald, dat deze uitdrukkingen Geest des Heren en Heilige Geest „veelvuldig als synoniemen gebezigd" worden. Daarom is het mogelijk, dat het de Geest Gods of de Heilige Geest is geweest. Die „op hem inwerkte".

Nephi zag ook, dat de Geest Gods op soortgelijke wijze op anderen inwerkte:

„En ik zag, dat de Geest van God op andere niet-Joden inwerkte; en zij gingen uit hun gevangenschap, op de vele wateren." (I Nephi 13:13.)

Onder dezen moeten ongetwijfeld de Pelgrimvaders en anderen gerekend worden, die de eerste kolonisten van Amerika vormden. Dat waren grote gebeurtenissen in het ontvouwen van Gods plannen met betrekking tot de Bedeling van de Volheid der Tijden of de Bedeling van het Evangelie der Laatste Dagen, die het zenden van de Geest Gods om in te werken op het gemoed en de harten van mensen ten einde de oogmerken van de Almachtige te bereiken ten volle recht-

vaardigden. Dergelijke dingen zijn in alle eeuwen geschied om behulpzaam te zijn voor het bereiken van Zijn oogmerken.

Ongetwijfeld waren ook de hervormers en zij, die ons de Bijbel gaven, geïnspireerd ter voorbereiding van de herstelling van het evangelie. De kennis van al deze dingen — zoals de lezer zal opmerken — komt niet in de eerste plaats tot ons door de Bijbel te lezen, maar door middel van de openbaringen des Heren in deze laatste dagen. Wij gebruiken de Bijbel om te laten zien, dat deze leringen volkomen daarmede in harmonie zijn.

Een uniek voorbeeld

Gedurende de Revolutieoorlog waren enige soldaten bezig een zware boomstam te verplaatsen, die zij nauwelijks van de grond konden lichten. Een jonge korporaal stond er bij en moedigde de mannen aan flink hun best te doen.

„Kom jongens, zet hem op!“.

Een ogenblik later kwam een officier te paard naderbij. Hij steeg af en hielp de mannen de boomstam te lichten. Toen deze op zijn plaats lag, vroeg de officier aan de korporaal waarom hij niet had geholpen.

„Ik ben korporaal“, was het fier gegeven antwoord.

„Ik ben George Washington“, zei de officier.

Als niet komt tot iet, kent iet zichzelf niet.

DE GENESTET

In de PAS

Overgenomen uit de Improvement Era van maart 1957

Men heeft wel eens gezegd dat de grootste uitvinding van alle tijden te Platea in Griekenland plaats vond, toen een onbekende Griek mannen goed in de pas liet lopen. Toen men eenmaal had ontdekt dat de pogingen van een groep mensen met verschillende beweegredenen en verschillende geartheid konden worden georganiseerd en gecoördineerd, had de beschaving een aanvang genomen.

Door de gehele geschiedenis der mensheid heen heeft deze eenheid, deze geconsolideerde handeling, bewezen een van de belangrijkste elementen te zijn voor het bereiken van een doel.

Wanneer de mensen niet in staat zijn een eenheid te vormen en tezamen te werken, werken zij, die in de ene richting gaan de pogingen van hen, die de tegengestelde richting uit gaan, tegen en het resultaat is verwarring en mislukking.

Het doet er niet veel toe of het beoogde doel het vestigen van een onderneming is of het verrichten van doeltreffend kerkwerk of het besturen van een land, de bekwaamheid tot eendrachtige samenwerking maakt tenslotte het al of niet superieure van de prestatie uit. Deze eigenschap is zo belangrijk, dat de Godheid het Presidentschap in den hemel heeft aangeduid als

één. (Zi, Joh. 17:21). Onze kracht en onze vooruitgang hangen ook af van onze bekwaamheid tot samenwerking, om onze werkdadigheid op een gemeenschappelijk doel te richten.

In deze tijd heeft de Heer zelf een organisatie in het leven geroepen om de zaligheid van Zijn kinderen tot stand te brengen. Elk van ons is in een of andere verantwoordelijke positie in de Kerk geplaatst om aan zijn eigen verheffing mede te werken. Jezus bad voor Zijn discipelen dat zij één mochten zijn gelijk Hij en de Vader één zijn. Dit is het hoogste doel. Maar somtijds leren wij nooit om tezamen te werken, hoe belangrijk de onderneming ook moge zijn. Soms doen wij denken aan een span paarden zonder menner, of dat koppig is, waarbij elk een andere kant op wil. Deze verwarring behoeft haar oorzaak niet te hebben in het feit dat de werkers niet bekwaam zijn of omdat zij niet in de leerstellingen van de Kerk geloven. Misschien hebben wij ons nooit getraind om onze pogingen te coördineren en als één geheel te werken.

Jezus wees op deze voorkomende oorzaak van mislukking in Zijn tijd. Iedereen had een verontschuldiging. De een moest toezicht op zijn zaken houden. Een ander zou gaan trouwen. Iedereen had iets anders in gedachte

en daarom ging een ieder in een verschillende richting en het werk dat de Heer had beraamd, kon niet worden uitgevoerd.

Vele mensen zijn persoonlijk bekwaam genoeg, doch missen hun doel door gebrek aan eenheid. Veel geld wordt besteed aan toezicht over ons dagelijks werk, om ons de juiste richting te doen behouden, in de juiste tijd en met de juiste snelheid. De tijdschrijvers nemen de tijd van begin en einde der werkzaamheden op. Wij controleren de verrichte hoeveelheid arbeid om de resultaten te kunnen controleren. Een proefneming van regeringswege gedaan, toonde aan, dat wanneer de baas het werk verliet, vier en tachtig procent van de arbeiders het langzamer gingen doen. Dat is voor het bedrijf een ongelukkig en kostbaar verschijnsel. In ons kerkelijk werk kan het ons echter veel meer kosten, zij het dan op andere wijze.

De Heer heeft gezegd: „Gelijk de hemelen hooger zijn dan de aarde, alzóó zijn mijne wegen hooger dan uwe wegen”. (Jes. 55 : 9). Hieruit volgt natuurlijk dat wanneer Hij ons zegt iets te doen wij niet altijd zullen begrijpen **waarom** dat nodig is, of waarom het **nu** moet worden gedaan, of waarom het moet worden gedaan zoals Hij het heeft gezegd. Dientengevolge geraken velen van ons met God uit de pas en met het program van de Kerk.

Aan Naäman werd gezegd, dat hij zich in de rivier de Jordaan moest baden om van zijn melaatsheid te worden gereinigd. Maar

Naäman zeide: „Zijn de rivieren van mijn eigen land niet beter dan de wateren van Israël?” (Zie II Kon. 5 : 12). Soms zoeken wij, net als Naäman, naar redenen om uit de pas te zijn. Bijvoorbeeld: De Heer heeft ons gezegd, dat wij voor de vergeving van zonden gedoopt moeten worden door onderdompeling. Onmiddellijk komt iemand betogen dat besprenkelen net zo goed is. Of dat de doop helemaal niet nodig is. Maar de Heer zeide: „Wie geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden, maar wie niet zal geloofd hebben, zal veroordeeld worden”. (Marcus 16 : 16).

Wat heerlijk zou het zijn als wij het woord des Heren wilden aannemen zoals het daar staat en daarna deden wat Hij zeide en in de tijd, dat wij het moeten doen.

Onlangs werd een artikel van de hand van een bekend geestelijke gepubliceerd, waarin hij zijn verontschuldiging aanbood voor een boek, dat hij een aantal jaren geleden had geschreven en waarin hij stelling nam tegen een van de beginselen van het Evangelie. Meer ervaring en rijper denken hadden hem tot andere gedachten gebracht. Doch zijn filosofie en zijn boeken hadden in die jaren vele mensen in verwarring en tot ongehoorzaamheid gebracht. Nu komt hij tot de ontdekking dat hij ongelijk had, maar het kwaad is gesticht en de fout is niet hersteld, want zo lang hij op eigen mening vertrouwt in plaats van op het woord des Heren, zal hij waarschijnlijk voortgaan zich op

andere onderwerpen aan beschouwingen te wagen.

Veel beter zou het zijn indien hij op God wilde vertrouwen en met Hem en Zijn plannen in de pas wilde lopen.

Soms moet onze Heer toch wel bedroefd zijn om de disharmonie en de verwarring die er zijn omdat zoveel van Zijn kinderen naar hun eigen grillen en vooroordelen tewerk gaan.„Gehoorzamen is beter dan slachtoffer, opmerken dan het vet der rammen”. (Zie I Sam. 15 : 22).

Wij geven geld om een ploeg atleten aan het werk te zien, die geleerd hebben hun prestaties tot één geheel te bundelen. Elk van de spelers stelt zijn persoonlijke verlangens achter bij het gemeenschappelijk belang van de groep. Elkeen weet, dat de groep als zodanig en „de zaak” van meer belang zijn dan de persoonlijke wensen. Wij zien niet graag dat elke speler tracht te tonen hoe knap hij persoonlijk wel is, wat wij graag willen zien is een doeltreffende gemeenschappelijke verrichting en dat is het, wat ook God gaarne wil zien. Geen voetbalelftal zou ooit iets tot stand brengen, wanneer elk van de spelers zijn eigen spelregels erop na ging houden en een eigen doel ging nastreven en dat op eigen manier trachtte te bereiken.

In de Kerk, zowel als in het leger of op het voetbalveld is het voor iedereen noodzakelijk zijn verantwoordelijkheid te kennen en zijn deel van de taak te volbrengen. De opperbevelhebber heeft geen tijd om persoonlijk aan een ieder

uit te leggen, dat de voorgenomen route de juiste is. Als het leger niet op mars zou kunnen gaan alvorens iedere soldaat zijn goedkeuring aan elk detail van de opmars had gehecht, zou het leger niet ver komen. De mannen in een goed georganiseerd leger moeten vertrouwen en gehoorzaamheid weten te tonen, in de pas weten te lopen, niet alleen met de voeten, maar ook met het hart, hun wil, hun doelstelling, hun gedachten en hun bekwaamheid. In sommige gemeenten werd deze grote les nog niet voldoende geleerd.

God, in het werk voor ons heil, stelt de regels voor het bereiken van onze zaligheid vast. Och, als wij ons vertrouwen toch steeds op Hem stelden en deden wat wij behoorden te doen, te juister tijd en op de juiste wijze! Wij zullen niet steeds het „waarom” of „waarvoor” begrijpen. Misschien komt het u voor, dat een burgerlijk huwelijk even goed is als een tempelhuwelijk of dat het bijwonen van de avonddienst op de Sabbat niet zo heel belangrijk is en dat een beetje onverantwoordelijkheid niet veel uitmaakt. Maar wanneer wij onze vergissing ontdekken, is het kwaad al geschied.

Kent u het gezegde: „De hel is het te laat zien van de waarheid?” Wij hebben tot de disharmonie en de verwarring van anderen bijgedragen, want het is voor anderen veel moeilijker in de pas te blijven als wij er uit zijn.

Een aantal jaren geleden aanvaardde de Kerk het Welvaarts-

project en naar alle wijken en ringen van Zion werden plannen voor werkwijze gezonden. Doch sommige leiders verkozen de door hen zelf ontworpen werkwijze te volgen, met het gevolg dat zij na twintig jaren nog niet veel waren gevorderd. Persoonlijk waren het bekwame mensen, één grote, fundamentele les hadden zij echter nog niet geleerd.

Jezus gaf ons ook een voorbeeld van **persoonlijk** werk in de gelijkenis van het verloren schaap. In overeenstemming daarmee stelden de Algemene Autoriteiten van de Kerk een programma voor 1956 op voor de wijken en ringen, met verzoek om dit programma, behelzende het plan door persoonlijk bezoek te trachten degenen wier geestelijk welzijn in gevaar was weer tot activiteit te brengen, door de priesterschap als één lichaam te doen uitvoeren. Sommigen gaven op schitterende wijze gehoor, anderen deden een zwakke poging, weer anderen deden ongeveer niets.

Gewoonlijk hebben dezen vele redenen waarom het werk niet werd gedaan. Sommigen hebben noodzakelijker dingen te doen. Sommigen zeggen: „Ik ga”, maar zij gaan niet; nog anderen wensen niet gestoord te worden. Sommigen begrepen het programma niet, sommigen herinnerden het zich niet, sommigen trokken de schouders er voor op. Sommigen stonden er op, dat zij het spel volgens hun eigen regels mochten spelen en naar hun eigen genoegens.

Het gevolg was, dat de resultaten in die groep heel dicht bij het nulpunt waren. Jezus moet dit in gedachte hebben gehad, toen Hij zeide: „Indien gij niet één zijt, zijt gij de Mijnen niet”. (L. & V. 38 : 27).

Wij zijn uitgenodigd om met God in de pas te lopen op de weg naar onze volmaking. Deze voorgestelde eenheid waarborgt het meeste effect. Het is een groots denkbeeld God te helpen in Zijn werk en onze gedachten en pogingen met Hem te ordenen om de onsterfelijkheid en het eeuwig leven van de mens tot stand te brengen.

Denk eens aan wat zou gebeuren wanneer in alle gemeenten alle inspanning was gericht op het doen van Zijn wil. Dan zouden wij Zijn geest met ons hebben. Onze bekwaamheden en onze prestaties zouden vermenigvuldigd worden. Wij zouden allen op de juiste tijd in de juiste richting gaan. „Eendracht maakt macht”. Als allen één waren, zou niets onmogelijk zijn. Denken zou gelijk staan met handelen. Er zouden geen dagen, maanden of jaren liggen tussen het plan en de uitvoering er van. Als de Heer sprak, zouden wij antwoorden. Als de President van de Kerk aanwijzing gaf, zouden wij luisteren.

„Wij weten niet wat de toekomst brengt, maar wij weten wel wie de toekomst in handen heeft” en met Hem in de pas te zijn is de grootste kans van ons leven.

EEN **Gouden**
HUWELIJSFEEST

Het zal de leden van de Groningse Gemeente in het algemeen en de betrokkenen in het bijzonder genoegen doen de foto van Broeder en Zuster Ludema in het meinumner van de „Ster” aan te treffen.

Het was nl. op de 25ste april jl. dat Broeder en Zuster Ludema de dag herdachten waarop zij vijftig jaren geleden in het huwelijk werden verbonden. Hoewel deze hoogtijdag voor het waardig echtpaar thans geschiedenis is geworden (de mededeling werd voor opneming in het aprilnummer te laat ontvangen) willen wij Broeder en Zuster Ludema alsnog van harte geluk wensen met het bereiken van deze gewichtige mijlpaal in hun leven en wij spreken de hoop uit, dat God hen nog vele jaren voor elkander moge sparen en het hun gegeven moge zijn over tien jaar hun diamanten bruiloft te vieren.

ZINGENDE STEMMEN

Zachte stemmen zingen door het leven,
Stroomend over aller harten grond,
Doch de droomen die zij ruischend weven,
Doch de beelden die zij wekken, zweven
Zelde' omhoog uit een zingende mond.

In de onverzadelijke vlagen,
Van het leven gaat hun lied te loor,
En bezij de paden, waar wij jagen,
Naar den bodem onzer luide dagen,
Neigt maar zelden een aandachtig oor.

Maar op 's harten grond murmlen de beken,
Waar een ongeweten licht in speelt,
Waar de stemmen van dit leven breken,
Doch waar nieuwgeboren stemmen spreken,
Rondom menig stil verzonken beeld.

En de beken aller harten glijden,
Samen tot één fonkelenden stroom,
Stroom van schoonheid onder 's levens lijden,
Aller stemmen dragend naar dien wijden,
Zee-gelijken en oneind'gen droom.

Luisterend, met donker zachte oogen,
Staan wie dichters heeten aan dien vliet:
Droomend over menig beeld gebogen,
Zingen zij, als 't ruischend riet bewogen-
Zingen zij uw vliedend levenslied.

Conferentie

8—9—10 juni 1957

*

Deze wordt nog groter dan alle andere jaren. Luister maar eens:

Zaterdagmiddag 2.00 uur	Inschrijven voor slaappleatsen en Wedstrijden van Padvinders, Pantomime en Ping Pong. Repetitie voor het Zendings Koor.
Zaterdagavond 7.30 uur	Amerikaans-Nederlandse Revue: 1. „DOE HET MET EEN LACH”. 2. DANS FESTIVAL met dansers van de hele Nederlandse Zending. Plus het: 3. „SMILE DANS” bal. In het Emporiumgebouw Kipstraat 27. Vijf minuten lopen van het nieuwe kerkgebouw, Oosteinde 73.
Zondagmorgen 10.00 uur	Conferentie.
Zondagmiddag 3.00 uur	Leiders Vergadering.
Zondagmiddag 4.00 uur	Conferentie.
Zondagavond 7.00 uur	Muziek Festival
Maandagochtend 6.00 uur	Getuigenis Vergadering in het bos.
Maandagochtend 8.30 uur	Allerlei wedstrijden: Vertellen, Spreken in het Openbaar, Spreken voor de vuist weg. Declamatie, Kwartetten, Trios, Solo's-Instrumentaal, Solo's-Zang, Gemengde Kwartetten, Muzikale Varietégroepen en voor Padvinders.
Maandagochtend 11.00 uur	Uitreiking van de prijzen.
Maandagmiddag 2.00 uur	Sport dag!! Voor IEDEREEN. Een speciale attractie!! Voetbalwedstrijd: Zendelingen tegen de leden der Kerk.

Tenslotte brengen wij ook onder Uw aandacht, dat Zondagmiddag tussen 1 en 3 uur gelegenheid bestaat de tentoonstelling van het Jeugdwerk te bezoeken, die in de Z.H.V.-kamer van het gebouw Oosteinde 73 wordt gehouden.

EDE in de rij der gemeenten opgenomen

Met bijzondere vreugde heeft de Redactie van de „Ster" kennis genomen van het feit, dat in Ede, dank zij het volhardend en onvermoeid werken van de zendelingen aldaar en de gewilligheid van enige zusters om dit liefdewerk te doen, een afdeling van de Zusters Hulp Vereniging van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is georganiseerd.

Wij wensen allen, die aan het tot stand komen van deze organisatie hun krachten hebben gewijd, van harte geluk met het bereikte doel en voegen er aan toe, dat het onze innige wens is, dat deze jonge, schone plant, nu nog klein en door de buitenwereld als van geen waarde geacht, in de wijngaard des Heren mag groeien en bloeien en daar eenmaal zal staan als een machtige boom, in welks schaduw velen verzachting van hun leed mogen vinden.

Zij, die deze belangrijke en zegenrijke taak op zich hebben genomen, staan hier afgebeeld. Het zijn, zittend van rechts naar links: Zuster Kleiner van Kooten, Presidente; Zuster Henje Meerveld, secretaresse en Zuster Lefeurve, 1e raadgeefster; De drie meisjes, staande op de tweede rij zijn de andere zusters Meerveld. Wij wensen dit zesttal Gods zegen en dus veel succes toe.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

INGEZEGEND:

van Wijk, Bernardus Hendricus; 7 april 1957 te Utrecht.
van Wijk, Curly Ydelene Maria; 7 april 1957 te Utrecht.
van Wijk, Paul Erik; 7 april 1957 te Utrecht.
Groot, Roelof Richard Francis; 7 april 1957 te Utrecht.

GEDOOPT:

van Ree, William; 24 april 1957 te Utrecht.
van Wijk, Hermanna Geziena; 24 maart 1957 te Utrecht.
van Wijk, Marianne Ina Lilyan; 24 maart 1957 te Utrecht.

van Wijk, Pieter Harold; 24 maart 1957 te Utrecht.
van Wijk, Adrianus Johannes, Jr.; 24 maart 1957 te Utrecht.
van Wijk, Ingrid Geesje Alice; 24 maart 1957 te Utrecht.
van Thiel-Berghuys, Leo A.; 5 april 1957 te Amsterdam.
Gout, Barbara S. C.; 5 april 1957 te Amsterdam.
van Voorst, René; 5 april 1957 te Amsterdam.
Kroon, Frank Dietmar; 5 april 1957 te Amsterdam.
Kuit, Rijnharda B.; 5 april 1957 te Amsterdam.
Kuit, Gerardus Nicolaas; 5 april 1957 te Amsterdam.
Kuit, Hendricus Jan; 5 april 1957 te Amsterdam.
de Bree, Jacob Josephus; 5 april 1957 te Amsterdam.
Haverkamp, Tjaaktje; 19 april 1957 te Groningen.
de Bree, Alida Johanna A. H.; 5 april 1957 te Amsterdam.

GEORDEND:

van der Veen, Roelf; 13 januari 1957 te Groningen als Leraar.
van Ree, Marius; 10 februari 1957 te Utrecht als Leraar.
de Vink, Gerardus Jacobus; 17 februari 1957 te Utrecht als Diaken.
Schreuders, Hermanus A.; 10 maart 1957 te Dordrecht als Diaken.
Vernes, Willem; 10 maart 1957 te Dordrecht als Leraar.
Dekker, Nicolaas; 24 maart 1957 te Rotterdam als Leraar.
de Groot, Rokus; 24 maart 1957 te Utrecht als Diaken.
Romelingh, Coenraad Hendrik; 31 maart 1957 te Groningen als Diaken.
Maigret, Antoon Frederick; 31 maart 1957 te Eindhoven als Diaken.
de Geest, Teunis Hendrikus; 31 maart 1957 te Eindhoven als Diaken.
de Nijs, Louis Jan; 14 april 1957 te Antwerpen als Diaken.
Boom, Theo Hans; 14 april 1957 te Groningen als Diaken.
Snabel, Pieter Willem; 21 april 1957 te Utrecht als Diaken.

OVERLEDEN:

van Wensveen, Hubertus; 14 april 1957 te Den Haag.
Bierbraued, Alida M. V. Oor; 15 april 1957 te Amsterdam.

★

AANGEKOMEN ALS ZENDELINGEN:

van Zoeren, Willem O.;
van Amersfoort naar Gent, België.

OVERGEPLAATST:

Ferwerda, Gene A.; van Amsterdam naar Den Haag.
 Ashton, David C.; van Antwerpen naar Den Haag.
 Olsen, Ross T.; van Zendelingen School naar Den Haag.
 Thomas, Gerald E.; van Den Haag naar Gouda.
 Goble, Dahl.; van Den Haag naar Gouda.
 Giles, Richard P.; van Zendelingen School naar Amsterdam.
 Beyk, Norman J.; van Zendelingen School naar Haarlem.
 Winkel, Thomas R.; van Zendelingen School naar Rotterdam Zuid.
 Halliday, Howard D.; van Rotterdam Noord naar Amsterdam.
 Vaterlaus, Rodney F.; van Groningen naar Rotterdam Noord.
 Knudsen, Tony C.; van Zendelingen School naar Rotterdam Noord.
 Vriens, William C.; van Hilversum naar Den Haag.
 Greenall, Charles E.; van Eindhoven naar Utrecht.
 Denlinger, J. B. L.; van Den Haag naar Hilversum.
 Butler, Kenneth L.; van Leeuwarden naar Arnhem.
 De Young, Donald R.; van Utrecht naar Groningen.
 Le Mond, Kenneth J.; van Eindhoven naar Harlingen.
 Noorda, Leon R.; van Zendelingen School naar Leeuwarden.
 Ferrin, Calvin D.; van Leiden naar Eindhoven.
 Walters, Richard R.; van Amsterdam naar Eindhoven.
 Cummens, Robert A.; van Harlingen naar Leiden.

Vluchtige gedachten.

Het is beter te zwijgen dan te spreken met twee monden.

✱

Twijfel en ergernis zijn des Satans sterkste wapenen: beiden doden het geloof.

★

Toch is het goed, dat de ergernissen komen (Matth. 18:7).
 En wel daarom, wijl het iets is om tegen te strijden en te overwinnen.

✱

Iedere overwinning van wat kwaad is, brengt ons nader tot God.

Ik heb U lief

*Als donkere wolken u omzweven
In bange levenstrijd,
Als zorg en droefheid u omringen
En stil uw ziele schreit,
Dan klinkt een stem, vol medelij;
Ik heb u lief, vertrouw op Mij.*

*Als anders dan gij wel zoudt wensen,
Uw bede wordt vervuld,
En soms in schemerachtig donker
Uw wensen zijn gehuld;
Dan klinkt een stem u gans nabij
Ik heb u lief, gij zijt van Mij.*

*Als gij door velen wordt verlaten,
Veroordeeld en miskend,
En niemand u, wijl onbegrepen,
Een blijk van liefde zendt,
Dan klinkt een stem — niet droef, maar blij;
Ik heb u lief, begrijpt gij Mij?*

*Als u het liefste wordt ontnomen,
waarnaar uw ziele smacht;
Als gij geen licht, geen troost kunt vinden,
In droeve levensnacht;
Dan klinkt een stem, van twijfel vrij;
Ik heb u lief, gelooft gij Mij?*

*De stem, die ruiste langs de heuv'len
Van Galilea's meer,
De stem, die node en vertroostte
Zo eind'loos zacht en teer,
Spreekt dan tot u, zo heet nabij;
Ik heb u lief, — kom, kom, tot Mij.*

*A. van der Knaap,
Salt Lake City.*